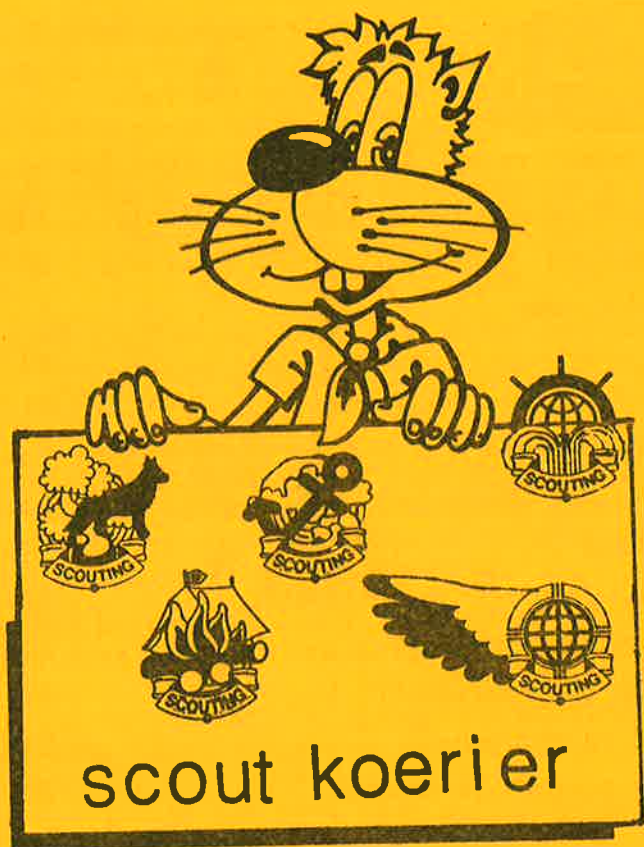

1985

nr 4

Inhoudsopgave.

Inhoudsopgave.	blz. 1
Woordje van de redactie.	blz. 2
Concours Hippique.	blz. 3
Ons (nieuwe) troephuis	blz. 5
Nationale Jeugdcollecte 'Jantje Beton' . .	blz. 5
Geef 'de pen' eens door.	blz. 7
De gouden veer	blz. 8
Puzzel	blz. 10
Van de Zaterdagmiddaghorde	blz. 12
De Receptenhoek.	blz. 14
Brandweerdag Soesterberg	blz. 15
Scout-Shop	blz. 18
Jubileum Jamboree in Apeldoorn	blz. 19
Jubileum Jamboree 1985	blz. 21
Scouting Internationaal.	blz. 22
Gehoord en gelezen	blz. 24
Iets om over na te denken:	blz. 25

*Scouting
het Avontuur met
de Toekomst*

+++++

Woordje van de redactie.

Zo, uitgerust en wel gaan we er weer tegenaan.

Het geeft de burger wel moed dat er zoveel gereageerd wordt.

Van alle kanten kwam er kopij binnen, zóveel zelfs dat we de kampverslagen apart gebundeld hebben. Als het goed is krijgt iedereen dus twee boekjes; 1 'Scout koerier' en 1 'kamp-verslagen'.

De boerderij ligt nu te midden van nieuw te bouwen gebouwen. Wanneer ons 'home' tegen de vlakte gaat weten we nu nog niet.

Er zijn ook weer wisselingen van leiding geweest. Helaas moesten Jan Knol (do.av.) en Marjolein Jellema (za.mi.) hun bezigheden bij onze groep stopzetten. Jan is voor zijn werk naar Rusland en Marjolein is teruggegaan naar Den Haag.

In september heeft er ook een 'padvinders' huwelijk plaatsgevonden: Jannie Dorrestein, Akela geweest bij de zaterdagmiddaghorde en nu nog actief als secretaresse van het Stichtingsbestuur heeft op 20 september haar ja-woord gegeven aan Bart Hoek, gewezen leider van de zaterdagmiddaghorde. We hopen dat jullie het heel fijn zullen hebben samen, Jannie en Bart!

In deze 'Scout koerier' ook een quiz of prijsvraag of hoe je het ook noemen wilt. Er moet namelijk een nieuwe naam bedacht worden voor ons nieuwe onderkomen aan het Snellerpad.

We hopen dat iedereen veel plezier heeft met het lezen van deze (2) 'Scout koerier(s)'.

Kopij inleveren voor de volgende 'Scout koerier' vóór 15 november a.s. bij de (hopelijk) bekende redactieadressen:

Joke van Aarst
van Hogendorplaan 7
3445 CG Woerden
tel. 03480-15788

Willy Hoogendoorn
Madeliefweide 111
3448 TR Woerden
tel. 03480-21868

=====

Concours Hippique.

Hier een verhaal van iets waar men niet zoveel over leest, nl. het steunverlenen door de Albert Schweitzergroep bij verschillende soorten evenementen in Woerden. Concours Hippique is iets wat de Albert Schweitzergroep met afwisselend succes al jaren doet en ik moet zeggen volgens mij ook met veel plezier.

Even voor de achtergrondinformatie: Concours Hippique is een tweedaagse paarden-happening, waar wij steun bij verlenen dmv. het verkopen van kaartjes, het opbouwen en afbreken van het parcours (dus waar de paarden overheen moeten springen) en algehele steunverlening, dus allerlei karweitjes her en der.

Dat je daarvoor alleen stevige mensen nodig hebt blijkt al uit het eerste, nl. de kaartverkoop.

Daarom is de minimumleeftijd gesteld op 14 jaar (ook al wordt daar niet altijd even hard aan gehouden ivm. het niet in overvloed aanwezig zijn van ouderen).

Vrijdag 5 juli was het dan weer zover nl. om 9.00 uur begonnen we al met enkele enthousiasten het parcours op te bouwen. Dit jaar geheel door een nieuw groepje, dus dat betekende iets meer werk, want het blijkt nl. uit de praktijk dat als je met mensen werkt die al een paar jaar meedraaien alles was soepeler gaat.

Omstreeks 11.00 uur waren we klaar; net op tijd om de hekken te sluiten en post te vatten voor de kaartverkoop.

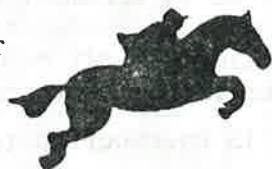
Dit bewaken, tussen aanhalingstekens, moet wel zorgvuldig gebeuren, want ten eerste is het de kaartverkoop en ten tweede mag geen enkele wagen het terrein op; en vooral dat kan nog wel eens moeilijkheden opleveren, want aan de overkant, bij de Parijse brug, is ook niet alles even makkelijk weg te zetten.

Dit jaar hadden we het iets gemakkelijker, want we hadden de beschikking over drie portofoons (basis, porto 1, en porto 2) waardoor tijdig kon worden ingespeeld op eventuele moeilijkheden, terwijl in voorgaande jaren altijd mensen op de fiets moesten

worden gebruikt (leve de vooruitgang).
Vrijdagavond werd er hier door enkele mensen geslapen om nl. akties en eventuele vernielingen tegen te gaan, tevens voor de volgende morgen de eersten om de poorten te sluiten, want het blijkt dat wij niet alleen de enigen zijn die vroeg opstaan.

Deze dag (zaterdag) is eigenlijk de zwaarste van de twee dagen want dan moet er veel worden verkocht bij de poorten (Parijse brug en uitgang oude politiebureau), tevens moet dan ook constant het parcours verbouwd worden.

Maar we hebben ons er dit jaar weer goed doorheen geslagen ook al leek het of we even een tekort aan personeel zouden krijgen.

Voor het voedsel werd goed gezorgd, van de 5 maaltijden bestonden er zeker 4 uit patat en een kroket (bij 22 graden) en de drank mochten we zelf inkopen; ongeveer 3 kratten frisdrank per dag voor 20 man personeel.

Toch ben ik, en velen met mij, blij als ik zaterdagavond thuis kom na ongeveer 48 uur in touw te zijn geweest (min 5 uur slaap).

Toch wil ik mijn dank uitspreken aan iedereen die dit jaar weer enkele uurtjes heeft vrijgemaakt voor het 'goede doel'.

Ieder jaar weer: wij komen, zien en gaan, zonder gezien te worden; de echte mannen/vrouwen achter de schermen.

Hans Kuipers

...ons (nieuwe) troefhuis...

Prijsvraag nieuwe clubgebouw.

We verhuizen naar het Snellerpad.

De naam 'Middellandhoeve' of 'Scoutingboerderij' kunnen we niet meenemen. Het nieuwe gebouw is tenslotte géén boerderij.

Laat iedereen eens zijn gedachten er over gaan, zodat we in december een ton vol nieuwe namen hebben, want opsturen wat je bedacht hebt is wél de bedoeling. Er zit een prijs achter voor de verzin-
ner van de beste naam.

Voor 15 november opsturen naar de redactie.

NIET, VERGETEN, HOOR!!!

Nationale jeugdcollecte 'Jantje Beton'.

HELP 4 nov t/m 9 nov 1985 HELP

Als we veel hulp krijgen voor het collecteren halen we veel geld op voor ons nieuwe troefhuis.

50% van de opbrengst komt ons toe!

Wie zet zich hiervoor in??

We denken hierbij ook aan de ouders!

Bel; bel 15788 - Joke van Aarst

Alvast bedankt!

.....

**ZWERFKEI
BUITENSPOORT
WOERDEN**

**SPECIALIST IN LICHT-
EN MIDDENGEWICHT KAMPEREN**

**Alles maar dan ook alles
voor kamperen
en buitensport**

Tel: 03480 - 21648

Open: ma 13.00 tot 18.00 u.

di t/m do 9.00 tot 18.00 u.

vr 9.00 tot 21.00 u.

za 9.00 tot 17.00 u.

**Kom gauw eens kijken in de
Achterstraat nr 24 in WOERDEN**

Geef de pen eens door.

Tot mijn grote ongenoegen heb ik 'de pen' gekregen. Een fictieve pen weliswaar, want dit is met mijn eigen typemachine geschreven.

Ik ben Jaap Droogers en ik werk bij Gaiapoliswerckerij in Katwijk.

Gaiapolis is de enige fruitverwerkende fabriek in Nederland die geen chemicalien door z'n produkten gooit.

Eigenlijk is Gaiapolis dus de enige fabriek in Nederland die kwaliteitsprodukten aflevert.

De Gaiapolis produkten zijn verkrijgbaar bij allerlei alternatieve winkels.

Ik geef 'de pen' door aan Ebbo de Ruiter, zodat hij kan vertellen hoe het bij de verkeners is.

Jaap schreef voor ons niet alleen 'de pen', maar hij zadelde ons ook, als afscheidscadeau, op met een indianenverhaal. Het verhaal is zo lang dat we het als vervolgverhaal zullen plaatsen. Het begin kunnen jullie lezen op blz. 8 en 9.

De gouden veer.

Lang geleden, in de tijd dat mijn grootvaders grootvader nog in een korte broek rondliep, leefde er een indianenstam in een grote brede vallei. De indianen woonden in een dorpje aan de rivier die door de vallei stroomde. Het dorpje bestond uit een verzameling stenen huizen. In die huizen was slechts één kamer, daar sliep de hele familie; vader, moeder, kinderen en soms zelfs opa en oma. In die kamer was ook een soort open haard, waar het eten boven werd gekookt.

Eén huis was groter dan de rest, dat was het huis van Travis, de medicijnman. Zijn huis was het enige met twee kamers. Eén heel klein kamertje was de slaap- en woonkamer van de medicijnman en zijn familie. De andere kamer was wel twee keer zo groot als de kamers in de gewone huizen. Overal stonden potten en flessen met de meest vreemde dingen er in. Boven de haard kookt Travis soms vreemde drankjes, maar meestal kookte zijn vrouw er het eten.

De medicijnman wist voor elke zieke wel een plant of een drankje dat hem weer beter maakte. Travis kende ook heel veel oude verhalen. Hij vertelde die soms als het volle maan was. Met volle maan kwam de hele stam bij elkaar op een groot veld buiten het dorp. Daar maakten ze een groot kampvuur en vierden de hele nacht feest. Er werd gezongen, gedanst en gegeten. Als iedereen helemaal moe gefeest was vertelde de medicijnman één van de oude verhalen. Het verhaal dat hij het liefst vertelde ging over de gouden adelaar. Iedere indiaan kende de vogel, hij vloog heel vaak over de vallei.

Op een nacht aan het begin van de zomer was het vollemaansfeest in volle gang. Er hing een groot hert boven het vuur. Iedereen die honger had mocht daar een stukje afsnijden. Een oude indiaan zong een heel oud lied over een jachtpartij die hij eens had meegemaakt. De andere indianen zongen het refrein mee. Toen het lied afgelopen was, was iedereen moe. Eén indiaan riep: 'Nu een verhaal medicijnman!'

Het was meteen helemaal stil, als de medicijnman

wilde vertellen was het altijd doodstil. Travis glimlachte en begon te vertellen.

'Ik zal jullie ons belangrijkste verhaal vertellen; hoe de gouden adelaar in ons dorp kwam.'

De indianen juichten, zo mooi vonden ze het verhaal.

'Heel lang geleden, in de tijd dat de bergen nog jong en hoog waren, leefde er een kleine indianenstam in deze vallei.

De mensen waren heel arm, ze hadden zelden genoeg te eten. Dat was natuurlijk heel vreemd, deze vallei was toen ook al heel vruchtbaar. Maar in de bergen, op twee dagen lopen van hier, woonde een andere indianenstam. Die stam was groot, goed bewapend en heel erg lui. Zij verbouwden geen voedsel, ze zochten nooit eetbare platen en jagen, ja, dat deden ze graag. Maar het jagen leverde niet voldoende voedsel op. Zo gauw de bergindianen te weinig voedsel hadden organiseerden ze een veldtocht naar de vallei. Ze liepen dan dwars door de akkers, brandden de velden plat en schoten pijlen naar het vee. Daarna roofden ze de voedselschuren leeg en gingen ze terug, de bergen in.

De vallei indianen durfden niets te doen om die roofzuchtige bergindianen tegen te houden. Een heel enkel keertje probeerden jonge sterke indianen de rovers wel tegen te houden, maar dat lukte nooit. Die moedige indianen werden altijd doodgeslagen, of, als ze geluk hadden, zwaar gewond achtergelaten.

Op een slechte dag hadden de bergindianen weer honger en gingen naar beneden om de vallei leeg te roven. Nu was er een buitengewoon moedige indiaan die groot en heel sterk was. Hij heette Barua. Hij stond de bergindianen bij de ingang van het dorp op te wachten. De bergindianen kwamen op hun paard naar het dorp stormen en wilden er al naar binnen gaan toen ze die grote indiaan midden op de weg zagen staan. De rovers hielden hun paarden in en bleven staan. Het stamhoofd van de bergindianen riep naar Barua: 'Ga weg of we slaan je dood.'

Barua was niet bang, hij riep naar de rovers: 'Als mijn broeder het stamhoofd moedig is komt hij van zijn paard en vecht hij met mij. (wordt vervolgd)

Puzzel.

Welke drie bomen??

Deze jongen veegt wat afgevallen bladeren bij elkaar.
In de meeste staat een letter.

Schrijf alle letters, die je kunt vinden, op een
velletje papier.

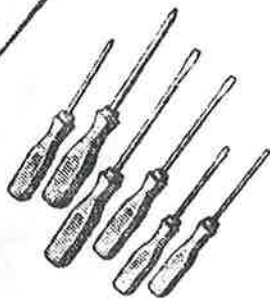
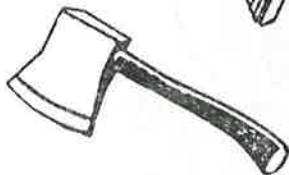
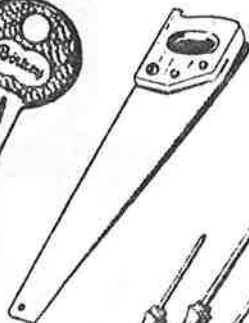
Probeer nu drie namen van bomen te maken!!

Oplossingen sturen naar een van de redactieadressen.

'dit is maar een héél kleine
greep uit het assortiment
gereedschappen en ijzerwaren
van Gerritse.

Je moet zelf maar eens gaan
kijken wat ze dáár allemaal
hebben!'

A cartoon illustration of a man with a mustache and a cap, holding a bunch of tools. He is standing next to a large hexagonal nut. The background is a simple rectangular frame.

IJZERHANDEL
KRUISSTRAAT 1 - TEL. 03480-12604

Gerritse

Van de Zaterdagmiddaghorde.

Ik ben Ruud. Ik ben ook op kamp geweest. Ik vond het best leuk. Er lag veel koeiestront en we hebben veel spelletjes gedaan en we hebben een speurtocht gedaan. En weet je wat we aten? Andijviestampot, blèe. En we sliepen in tenten en m'n buurjongens, die heten Martijn en Joost.

Ruud - za.mi.

Het kamp was leuk.
Ik mocht bijna elke dag in de keuken helpen, dat was best leuk.

Benno - za.mi.

Het overvliegweekend.

Eerst gingen we de tenten opzetten. Daarna gingen we een speurtocht doen.
We moesten eerst een stukje lopen. Daarna moesten we in boten gaan zitten.
We deden wie het eerst op het eiland was. Nummer 14 had gewonnen. Die kregen een appeltaart als beloning.
Die avond hadden we kampvuur en liedjes zingen.
De volgende morgen moesten we ochtendgymnastiek doen, daarna eten.
Daarna voelde ik me ziek.
Het overvliegen kon ik helaas niet zien.
Toen gingen we terug.
Het was een heel gesjouw.
We waren vlug bij de boerderij.
Dag.

Ingeborg Piers - za.mi.

Van de Zaterdagmiddaghorde.

Wat zijn 2 indianen in een slaapzak.....?!

•.æpær uæe

Arie - za.mi.

Sjoel kwam zonder sjoelstenen. En hij kwam ook zonder sjoelbak, want hij was ze vergeten.

Hij speelde stag.

Hij is nu zelfs Kaa geworden.

Hij luistert niet meer naar zijn naam.

Arie - za.mi. ✓

B

Bart Hoek

en

Jannie Dorrestein

trouwen 20 september 1985 om 15.15 uur
in het stadhuis te Woerden.

Bart en Jannie,

Harteijk

Gefeliciteerd
en veel Geluk

namens de hele
groep

de redactie

De Receptenhoek.

Het is bijna 'koeiemart', dus
volgt hier een recept voor
erwtensoep.

nodig:

400 gram spliterwten

1½ liter water

10 à 12 gram zout

1 mergpijp of 100 gram rookspek

½ kilo krabbetjes

250 gram prei

¼ of ½ selderijknol

½ bos selderij

1 grote winterwortel

peterselie

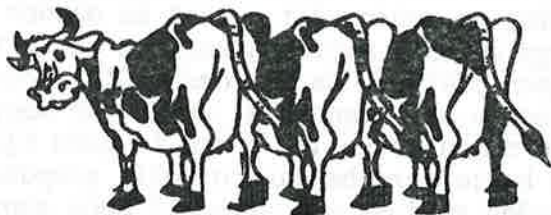
(thijm), (peper), rookworst

•
bereiding:

Het water met de erwten, de mergpijp of het rookspek en het vlees aan de kook brengen en zachtjes laten koken tot het vlees en de erwten gaar zijn (ongeveer 2 uur).

Mergpijp of spek en het vlees uit de pan nemen.

De schoongemaakte, gewassen en gesneden groenten toevoegen, ongeveer 20 minuten laten doorkoken, nu en dan roeren. Het merg uit het bot halen of het spek klein snijden, het vlees van het bot halen en klein snijden en met fijngesneden peterselie en selderijblad aan de soep toevoegen. Indien gewenst nog wat thijm en peper. De soep afmaken met stukjes rookworst.

eet smakelijk en veel plezier op de
koeiemart

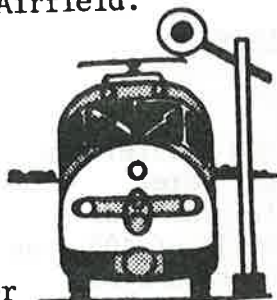
Brandwoerdag Soesterberg.

Om 8.00 uur 's morgens stonden de deelnemers klaar voor de brandwoerdag op Soesterberg Airfield.

20 jongens samen met 4 man leiding, geplukt uit eigen gelederen en uit andere, vreemde gelederen.

De treinreis verliep naar wens, (wij zijn geen voetbalfans).

In Den Dolder aangekomen was het nog even lopen, maar na zo'n 30 minuten kwamen we op de plaats van bestemming aan: USAF Tac Fighter Squadron Soesterberg. Aldaar moesten we wachten op de

Amerikaan, die al snel kwam.

Mr. Hunter, samen met enkele jongens, bracht ons naar de Soesterberg vliegveld brandweer. Deze Nederlands-Amerikaans gecombineerde brandweer heeft 3 auto's tot zijn beschikking en een reserve brandweer en is ergens centraal op het vliegveld gelegen.

Allereerst werden we begroet door een Amerikaanse brandweer officier, waarna we werden voorgesteld aan een sergeant-majoor van de brandweerafdeling Nederland. Deze leidde ons grondig rond het voertuig en de jongens mochten op allerlei knopjes en belletjes drukken in de auto; tevens werd er een rondrit gemaakt met de auto over de baan naast het vliegveld.

De auto, die uit drie compartimenten bestaat, die los van mekaar kunnen draaien, heeft een tank van 4.000 liter water, die hij er in 2 minuten uit kan gooien. Aan dit water wordt een vloeistof toegevoegd die een beetje op dreeft lijkt; het gaat enorm schuimen.

De wagen was voorzien van allerlei gemakken, zoals airconditioning en radio (dit, omdat de mannen een hele dag langs de baan moeten staan, en in hitte en kou is dat geen pretje). Na de rondleiding door het gebouw, met oa de alarmcentrale, werden we weer naar buiten geleid om nu werkelijk brand te gaan blussen. In een klein badje werd benzine of olie gespoten en dat moest worden geblust met verschillende soorten brandblussers oa water (waar het alleen maar harder van ging branden) en poeder. Verschillende verkenners mochten dit uitproberen en er werd uitgelegd hoe je

moest spuiten.

Tijdens deze demonstratie werden er foto's gemaakt voor een Amerikaans dagblad, waar ik een dezer dagen een exemplaar van probeer te bemachtigen.

Na de poederblusser was de grote wagen aan de beurt, de verkenners werden geadviseerd wat meer naar achteren te gaan, want het grote bad vol met brandbare vloeistof werd in brand gestoken. De brandweergewagen kwam toen aanrijden en heeft in een paar minuten (om precies te zijn 1.30 min) de brand geblust, de rest werd over de verkenners uitgespreid, zodat die ook nog flink nat werden.

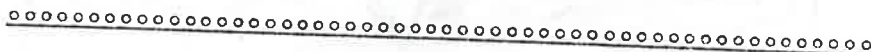
Dit was tevens het einde van de dag, we kregen hier en daar nog wat informatie in pocketvorm en een liniaal van de basis.

Voordat de trein zou vertrekken hadden we nog wel even, daarom gingen we eerst nog even naar baseball kijken en werd het insigne (theorie) brandweerman afgenomen (waarvoor iedereen slaagde).

Om 3.00 uur werd de thuisreis aanvaard, met de mededeling dat wij volgend jaar terug mogen komen voor een 2de rondleiding op het actieve gedeelte van de basis, the fightline.

Hans Kuipers

...een huis vol muziek.,.

Orgels en Piano's:
alle toonaan-
gevende merken.

**Orkestapparatuur
en -installaties:**
enorm veel keus, in
alle grote merken.

Gitaren:
wist u dat we één
der grootste
kollekties van
midden Holland in
huis hebben.
Reeds vanaf f 98,—

Alle muziekinstrumenten

**Onvoorstelbaar, wat u
allemaal vindt in Woerdens
muziekspeciaalzaak nr. 1**

landelijke servicedienst

gunstige financierings
mogelijkheden

prettige bediening

deskundig advies

Muziek van Vliet

Rijnstraat 54, Woerden. Tel. 03480-13226

og-
5 BL)

o gesloten;
ag open van

10.00 u tot
12.30 u.

in de Scout-Shop is

De openingstijden van de Scout-Shop in Utrecht (Verlengde Hoogravenseweg 150a; 3525 BL) zijn gewijzigd!

's Zaterdag open van 10.00 u tot
12.30 u.

Het telefoonnummer van de Scout-Shop is 030-890419.

SSS

Speciaal ter gelegenheid van het 75-jarig jubileum heeft Scouting-Nederland een herinneringspenning laten maken.

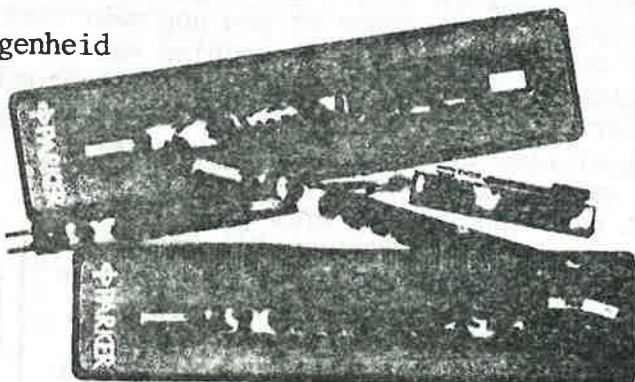
doorsnede 35 mm.
brons

prijs f 4,75

Ook ter gelegenheid
van het
jubileum:

parker pen

Prijs f 7,50

Jubileum Jamboree in Apeldoorn.

Op vrijdag ging ik samen met Joop Wesseling vol goede moed richting Apeldoorn, om aldaar als staflid de Jubileum Jamboree van Scouting Nederland mee te maken. Deze jamboree was georganiseerd i.v.m. het 75-jarig bestaan van Scouting Nederland.

Toen we op het station stonden met onze bagage kon je de eerste tekenen zien van het grote festijn, een keurig ingericht informatiestandje stond er op het station. Hier konden ze ons precies vertellen waar we heen moesten lopen. Nu, dit bleek voor iemand die al redelijk op leeftijd is en tevens al een week zomerkamp achter de rug had net iets te veel. Dus met de taxi (een goed verkenner had misschien gelift, maar in het begin zag men het financieel probleem nog niet zo).

Aangekomen op Berg en Bos, een verlengstuk van de Apenheul, moesten we ons her en der melden, tevens mochten we dan ook iets gaan eten, daar ontmoetten we Martin Oost die ook als staflid daar was geplaatst.

Die dag werd alleen maar besteed aan heen en weer ge-loop over onmetelijke afstanden (even ter illustratie: om van mijn bed naar mijn eten te gaan was het 600 meter en om van mijn eten naar mijn werk 2 km). Veel gemopper waarom nog geen autorijles genomen, waarom geen fiets enz.

De zaterdag was de dag van de opening, Joop had ik in-tussen gedumpt bij een stel Amerikanen die hem mateloos in de watten legden (bijv. een eigen tent, een t-shirt, een hoedje, een stretcher en dan nog maar niet te spreken van het voedsel). De opening was een grote flop; alles ging verkeerd en de EHBO had het bijzonder druk met allerlei misselijke en flauwgevallen meisjes, terwijl er niet eens een bekende popster te zien was. Zondag was een luie - en regendag. Mijn taak was het bezetten van een EHBO post ergens op een van de kampterreinen. Die dag gebeurde er niet veel, alleen wat vervelende verkenners met hun vragen of wij ook stickers hadden.

Maandag was een activiteitendag; ik was in Bosloo, een groot recreatiemeer bij het

plaatsje Voorst. Hier konden allerlei wateractiviteiten worden gedaan, oa. duiken, snorkelen, duiken in een duikerklok, vloten bouwen, waterfietsen en surfen. De hele dag werd er uitbundig door allerlei verkenners activiteiten gedaan op allerlei gebied.

Dinsdag moest ik gaan kano-varen. Nu ben ik als de dood voor die wiebelende bootjes, maar als je wilde eten moest je wel mee. Nu moet ik zeggen

de verkenner waar ik mee roeide was nog banger dan ik, dus viel het allemaal nog wel mee; waar anderen omsloegen hielden wij ons bootje aardig stabiel.

Woensdag mocht ik naar Hoenderloo, daar was een groot kamp voor de Sherrow's ingericht. Deze dag zou voor mij bestaan uit het bezoeken van een vriendschappelijke rugbywedstrijd, die op iets anders uitliep dan men had verwacht* (ik had vier tot vijf mensen na afloop behandeld).

Iedere avond kon er worden gezwommen, gratis in een zwembad, zowel in Apeldoorn als in Hoenderloo. Dit vond gretig aftrek bij de jeugd en bij de EHBOers (want ik was natuurlijk niet de enigste EHBOer daar).

Donderdag was weer een dag van op een post zitten en niets doen, vrijdag was de sluiting die een stuk beter in elkaar gezet was.

Zaterdag was iedereen aan het afbreken en was ook voor mij de dag gekomen dat ik weg moest. Bijna iedereen die daar stond had wel weer op de een of andere manier contact gelegd met iemand (dat kon ook niet anders, want ze stonden zo dicht op elkaar, dat je moest wel erg blind zijn geweest wilde je je burens niet gezien hebben). Tevens was iedereen blij dat ze naar huis mochten, want het had in die paar dagen meer geregend dan gedurende de hele vakantie. Overal lag modder en als je geen rubberlaarzen had dan was je verloren, want de modder lag op sommige plaatsen wel bijzonder dik (vooral bij de wasplaatsen en toiletten).

Maar zoals ene wijze man eens heeft gezegd: er bestaat geen slecht weer, slechts slechte kleding. Het was toch een onvergetelijk kamp voor alle deelnemers en alle medewerkers. In ieder geval kan ik weer tegen mijn kleinkinderen later zeggen: ik was erbij!

Jubileum Jamboree 1985.

Zaterdagochtend kwamen de Amerikanen aan waarmee ik de week zou doorbrengen.

Het weer was best, de zon scheen wel niet, maar het regende in ieder geval niet zoals de dag daarvoor.

Maandag begonnen de activiteiten. Wij hadden hete luchtballonnen gemaakt, die waren ongeveer een meter hoog, die hielden ze dan boven een stuk kachtelpijp met een primus eronder.

's Avonds gingen we naar de disco, waar sommige Amerikanen break-dansten tegen een paar Engelsen.

Dinsdag hebben we 'abseilen' gedaan, dat is met een touw door een soort ring die aan een soort broekje vast zat, dan moest je terwijl je boven op een steiger stond die zes meter hoog is je eigen langzaam achter over laten zakken, zodat je recht op de wand stond en je eigen naar beneden laten zakken.

Woensdag kwamen de ouders op bezoek.

Donderdag zijn we naar de Delta-werken geweest, dat was behoorlijk groot.

Vrijdag hebben we zeefdrukken gemaakt. Dan moet je iets tekenen, uit snijden, op een raam van gaas leggen, met iets er onder en dan met verf er over heen gaan en dan staat het erop.

Zaterdag hebben we de tenten afgebroken en mijn veldbed waar ik de hele week op heb geslapen.

Toen de bus kwam werd alles ingeladen en gingen de Amerikanen naar huis. Ik later ook, maar dan met de trein.

Joop Wesseling

~~~~~

Scouting Internationaal.

Een, door de
redactie ont-
vangen envelop
uit China, met
een postzegel
ter gelegenheid
van 'Scouting
75 jaar'.

CHIEN LUN MACHINERY CO., LTD.

NO. 106, CHUNGYANG S. RD., SANCHUNG,

TAIPEI COUNTY, TAIWAN, R. O. C.

TEL: (02) 9725282, 9731344

TELEX: 32311 TAKANO

CABLE: TAKANO ATTN: CHIEN LUN

P. O. BOX: 19-321 SANCHUNG TAIWAN R. O. C.

B.W.VAN VLIET

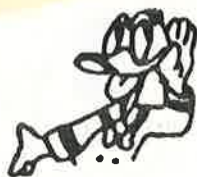
TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

- * nieuwbouw
- * verbouw
- * onderhoud
- * dakkapellen
- * ramen - deuren
- * kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

Gehoord en gelezen.

uit: ANWB-blad

SCOUTING: 75 JAAR ACTIEF ONDER DE NEDERLANDSE JEUGD

scouting 75
N E D E R L A N D

Dit jaar bestaat Scouting in Nederland vijfenzeventig jaar. En dat Scouting – de 'padvinderij' is verleden tijd – iets is dat ook in deze tijd hoog gewaardeerd wordt, blijkt wel uit het feit dat de vereniging zich mag verheugen in een ledental van maar liefst 125.000.

Dankzij het feit dat Robert Baden-Powell in 1903 een boekje liet verschijnen over hoe een legerverkenner onder primitieve omstandigheden moet overleven, kon in 1907 de oprichting plaatsvinden van Scouting. Inmiddels zijn over de gehele wereld zo'n 24 miljoen jongeren lid van deze vereniging.

Scouting-Nederland besteedt in haar jubileumjaar op veel plaatsen door het hele land en op diverse data door het jaar heen aandacht aan alle aspecten van Scouting.

Zo waren er in juli en augustus twee grote bijeenkomsten waarvan er een zich afspeelde op en aan het water van de Vinkeveense Plassen en de ander een duidelijk internationaal karakter had, wat tot uitdrukking kwam tijdens de Jubileum Jamboree in Apeldoorn. In de perioden van 27 tot en met 29 september vindt er in Ommen een groot openluchtfestijn plaats voor de kaderleden onder de naam 'Scout-In'.

Heb je belangstelling voor het werk van Scouting Nederland? Neem dan contact op met het landelijk stichtingsbestuur, adres: Landelijk Bureau Scouting Nederland, Postbus 210, 3830 AE Leusden. Goeie kans, dat ze jou ook enthousiast krijgen!

Iets om over na te denken.

- Leider zijn is vaak zich vertwijfeld eenzaam voelen
- Leider zijn is in die eenzaamheid in je buurt geen vrienden bespeuren
- Leider zijn is je dwingen vriendelijk te zijn wanneer je het eigenlijk niet zou zijn
- Leider zijn is opdrachten vervullen die men niet kan vervullen
- Leider zijn is het fijne gevoel hebben je onbehagen overwonnen te hebben
- Leider zijn is al je gaven tot het uiterste te willen uitputten
- Leider zijn is zien waartoe men in staat is
- Leider zijn is meestal weinig liefde en dankbaarheid voor je werk ontvangen
- Leider zijn is je constant verwensen dat je die taak eens op je genomen hebt
- Leider zijn is een weg, de zin van het leven te zoeken ..... en misschien zelfs te vinden

Etwas zum nachdenken

- Führer sein heisst manchmal sich verzweifelt einsam fühlen
- Führer sein heisst in der Einsamkeit die Nähe kleiner Freunde spüren
- Führer sein heisst sich zwingen freundlich zu sein wenn einem eigentlich alles zuwi der ist
- Führer sein heisst manchmal Aufgaben erfüllen, die man nicht machen möchte
- Führer sein ist das schöne Gefühl, seine Unlust überwunden zu haben
- Führer sein heisst seine Gaben bis ins Letzte ausschöpfen wollen
- Führer sein heisst erleben zu wieviel man fähig ist
- Führer sein heisst manchmal Liebe und Hingabe für seine Arbeit zu verspüren
- Führer sein heisst manchmal verwünschen, dass man sich überhaupt auf diese Aufgabe eingelassen hat
- Führer sein ist ein Weg, Sinn im Leben zu suchen... ..und vielleicht ihn zu finden

Margareta Siwe
Svenska Soouförbund

tot de volgende keer

